

dem, der da var noget Haab om at sætte dem igjennem i det andet Thing. Da Væbningerne i sig selv ikke ere betydelige, men jeg dog troer, at de kunne bidrage Noget til en heldig Forandring i Loven, har jeg troet at burde fremkomme med dem, idet jeg forresten ganske vil lade det komme an paa den ærede Ministers Opfattelse, om han vil tilraade mig at fastholde dem eller tage dem tilbage. Det Forslag, jeg har stillet til § 1, gaaer ud paa, at det ene af de i denne Paragraph opstillede Alternativer, der skulde indtræde, naar Børnenes Antal blev for stort, skulde bortfalde, og at kun det skulde fastholdes, som gik ud paa, at, naar Børneantallet saaledes gik ud over Maximum, en ny Skolestue da skulde indrettes og en Undenlærer ansattes. Den Fordeel, jeg troer vil opnaaes ved mit Forslag, er den, at der vil blive Leilighed til paa en ganske anderledes heldig Maade at ordne Underviisningen, end hvis man oprettede en heel ny Skole. Jeg troer, det er en Feil, som jævnlig er begaaet ved Almue-skolevæsenet paa Landet, at man istedetfor at samle har spredt, naar Leiligheden har været dertil. Saavidt jeg veed, er der kun meget faa Skoler i Landet, hvor den modsatte Fremgangsmaade er fulgt, men, hvor det er Tilfældet, har den baaeret meget gode Frugter. Det er disse Fordele, jeg troer kunne opnaaes, nemlig ikke alene, at Børnene blive bedre underviste, men ogsaa, at Lærerne ved en saadan Sammenarbejden gjenfældigt kunne støtte hverandre, og ligeledes troer jeg, at der for de overordnede Autoriteter vil være Endeel vundet. Da nu Forslaget derhos har den Fordeel i økonomisk Henseende at yde en ikke ringe Besparelse, eftersom der naturligtvis vil være færre Bekostninger forbundet med at oprette en ny Skolestue end en heel ny Skole, troer jeg ogsaa, at det egner sig til Vedtagelse her i Thinget, og at det

paa et andet Sted ikke vil møde Hindringer. Jeg har overhovedet ikke seet, at dette Punkt er kommet under Omtale, eller at Opmærksomheden har været henledet derpaa, og det er derfor, at jeg nærer det Haab, at det, hvis det antages her, da ogsaa uden Vanskelighed vil gaae igjennem i det andet Thing, saafremt ellers den ærede Minister troer, at der er Grund til at antage det.

Kirke- og Underviisningsministerræs: Jeg skal være ganske enig med den ærede Landstingsmand, som satte sig, at det for Underviisningen kan være meget ønskeligt og frugtbringende, at i en Skole flere Kræfter ere samlede, som kunne paavirke hinanden. Det er imidlertid kun under den Forudsætning, at disse Personer, der bringes i et saa nært Forhold til hinanden, passe til hinanden, og jeg troer ikke, at det kan fordølges, at det undertiden er Tilfældet, at det maa forudsættes, at et mindre heldigt Resultat vil komme ud af en saadan Samvirken. Allerede den Omstændighed synes at tale for, at det ialtsald bør staae som en Mulighed, naar Børneantallet skulde blive for stort, at da Manglen kan afhjælpes derved, at en færlig Skole oprettes, som skeet er ved den første Passus af denne Paragraph.

R e t t e l s e .

Nr. 69, Sp. 1051, Lin. 23 f. n.: „Skoletvangen“ læs: „Skolegangen“.

Nr. 75, Sp. 1155, Lin. 23 f. o.: „to Gange om Aaret“ læs: „to Gange om Ugen“.